

Katoliški

GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000
Letna naročnina L 2.000
Letna inozemstvo L 3.000
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVII. - Štev. 42 (867)

Gorica - četrtek, 14. oktobra 1965 - Trst

Posamezna številka L 50

Za varstvo človeškega življenja v družini Roosevelt v spominih kardinala Spellmana

Drugi del letošnjega pastirskega pisma jugoslovanskih škofov

Dragi starši, spregovorili smo vam o verskem in nadnaravnem življenju vaših otrok, zdaj pa čutimo dolžnost, da vam spregovorimo o drugem prepomembnem vprašanju.

Najprej moramo poudariti, da je Bog stvarnik sveta in da so vsa bitja podvržena njegovim postavam. Postanek atoma, gibanje zvezd, cvetenje cvetja, življenje v vodah, na kopnem in v zraku: vse to se razvija po zamisli večnega Boga stvarnika.

Kot krono vseh bitij je Bog ustvaril človeka in vtisnil v njegovo naravo svojo postavo življenja, ki ga z njim ne zaslužuje, marveč varuje pred oskrnjenjem, ponižanjem ter časno in večno pogubo.

Božje postave so nespremenljive in svete, ki jih ni mogoče prelamljati brez hudih in žalostnih posledic celo za samo zemeljsko življenje. Človeška volja se mora podvreči božji volji, da ostane v okviru reda, poštenosti in človeškega dostojanstva. Tudi družina je ustanova božjega izvora in kot taka podvržena božjim postavam, ki ji dajejo smisel, varujejo svetost in določajo rodovitnost.

Razložili smo vam zgoraj, kako je družina šola svetosti, zdaj vam pa moramo z vsa resnostjo poudariti, da je družina tudi svetišče, kjer nastaja človeško življenje. Zato imamo ob tej priložnosti za svojo največjo dolžnost in pravico, da se v imenu nespremenljivih božjih postav vzdignemo v obrambo tistih življenj, ki se skrivajo v svetišču materinega telesa.

Velicina žene in dostojanstvo moža obstoji v njuni nesebični službi življenju. Katoličani se posebej morajo globoko razumevati vzvišenost zakramenta svetega zakona. Katoliška ženina in nevesta sta od poroke nerazdružno zvezana in bogato obdarjena z milostmi. Z zakramentom sv. zakona sta posvečena in pooblaščenata, da bosta izvrševalca svetih življenjskih skrivnosti. Zato zakona kot svetišča življenja nikakor ne smemo oskrnuti.

Kako nas boli resnica, da so mnogi zakonci postali izvrševalci smrti, ne pa nosilci življenja. Izneverili so se svojemu prvemu in bistvenemu namenu. Otok je od prvega trenutka svojega spočetja blagoslovljen sad materinega telesa in je deležen vseh naravnih pravic v človeški družbi. Še preden je rojen, mora prav zaradi svoje popolne nemoči in odvisnosti od matere uživati še večje varstvo in ljubezen kakor po rojstvu.

Danes so mnogi domovi omadeževani s krvjo nerojenih, in to v taki meri, da nam prihajajo v spomin besede sv. pisma: »Preivali so njih kri kakor vodo...« (Ps 78, 3). Za vsako nedolžno življenje bo vprašal Bog, kakor je vprašal prvega ubiljavca: »Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata vpije k meni z zemlje« (Mojs 4, 10).

Človeško življenje je sveto, in nedolžno bitje ima zmeraj pravico do življenja. Bog je sam sebi božansko dosleden, in ko je v človeško zavest zapisal zapoved: Ne ubijaj! je s tem zavaroval vsako človeško življenje: življenje mladeniča in starca, življenje otroka in matere, življenje zdravega in umirajočega, življenje pametnega in umobolnega, življenje malih in velikih! Mati rodi samo človeka, zato je tudi tisto malo bitje, ki ga nosi pod srcem, človek. Tudi ta še nerojeni človek ima nedotakljivo pravico, da ga mati ljubi, varuje, hrani in z materinsko skrbjo izroči luči sveta in potem vzgoji za luč večnosti.

Zena z materinstvom uresničuje načrte Previdnosti, ker je Stvarnik v njeno bitje položil zmoglost materinstva in željo po njem. Zena je po svoji naravi mati življenja in po svojem najglobljem nagnjenju želi služiti življenju. Zena je poklicana k največji požrtvovalnosti, da se daruje in živi za drugega.

Zato uboj nerojenega otroka pomeni napad na samo naravo žene, na človeštvo v celoti in na Cerkev, skrivnostno Kristusovo telo, ki bi mu s krstom moralo biti pri-

druženo tudi to malo človeško bitje. Nihče nima pravice iz kakršnih koli razlogov naravnost vzeti nedolžnemu človeku življenje, najmanj pa zato, da bi si svoje življenje napravil brezskrbnejše in lažje. Človeška vest obsoja hudodelstva zadnje svetovne vojne, a kje je zdaj ta vest, zakaj molči, ko se godi enaka hudodelstva nad daleč večjim številom človeških bitij?

Ob številkah splavov v naši domovini se človek naravnost zgrozi. Nekateri kraji imajo stalno iz leta v leto več mrtvih kakor rojenih. Bolj ljubijo smrt kakor življenje in tako drve tudi v svoj telesni pogin. Krščanski starši! Brez žrtve in velikodušnosti se v zakonu ne da spodobno živeti. Pravi smisel za žrtev in ljubezen je mogoče imeti samo v luči nadnaravnih in večnih resnic.

Podpisani nadškofje in škofje slovesno izpovedujemo, da je vsak naravnost hoteni in izvršeni splav pred Bogom velik greh, zaradi katerega tudi vse vernike, ki pri tem sodelujejo, zadene cerkvena kazen izobčenja (ZCP, kanon 2350 § 1).

Prebujena vest in krščanska zavest morata v javnem mnenju spet vrniti spoštovanje človeškemu življenju!

V Turčiji so volili

Preteklo nedeljo so si Turki izvolili nov parlament. Glavni volilni boj se je razvijal med Stranko pravice ter republikansko stranko. Zmagala je Stranka pravice in sicer tako odločilno, da si je zagotovila 53,3% glasov in absolutno večino v parlamentu. Republikanci so prejeli le 29,1% glasov.

Stranko pravice je pripeljal do zmage dinamični 41-letni Sulejman Demirel. Še pred kratkim je študiral v ZDA, od koder se je vrnil z modernimi idejami glede upravnih postopkov pri urejanju države. Tisti, ki ga poznajo, trdijo, da bo eden najboljših ministrskih predsednikov, kar jih je imela Turčija v povojnih letih.

Zanimivo je, da se Stranka pravice, ki se je do 1. 1960 imenovala demokratična stranka, že po petih letih spet vrača na oblast. L. 1960 so namreč vojaki zrušili ministrskega predsednika Menderesa, češ da je njegova stranka popolnoma korumpirana, samega Menderesa pa obsodili na smrt in obsodbo tudi izvršili. Vendar pa tudi smrtna obsodba Menderesovi stranki ni škodovala. Nasprotno! Zdi se, da jo je celo okrepila. Mnogi, zlasti kmetje so gledali v njem mučenca in žrtev vojaških spletk. Tako se je kljub državnemu udaru demokratična stranka hitro opomogla, se preimenovala v Stranko pravice in sedaj pod Demirelovim vodstvom zmagala. Predvideva se, da bo vodila politiko tesnega sodelovanja z ZDA in se odmaknila Sovjetski zvezi, s katero je Turčija zadnje čase navezovala vse bolj tesne stike.

Bolezen se je spravila na državnike

Najprej je zbolel na gripi jugoslovanski predsednik Tito, ko se je vrnil z nedavnega obiska v Bolgariji. Zdravniki so gripo kmalu pregnali, toda Tito sedaj potrebuje daljšega počitka. Zato se je umaknil v svojo rezidenco na Brionih pri Pulju, vsi obiski državnikov ter njegova pota v inozemstvo pa so bili preloženi na poznejši datum.

Pretekli petek se je podvrge operaciji na žolču severnoameriški predsednik Johnson. Operacija je v redu uspela, tako da Johnson že začenja uživati manjše količine tekoče hrane. Vendar so mu zdravniki priporočili, naj mnogo počiva in v prihodnjih tednih zmanjša na najmanjšo mero svoje obveznosti.

Robert L. Cannon je napisal knjigo o kardinalu Spellmanu: *The Cardinal Spellman story*. Kardinal namreč sam ni mogel pisati spominov, pač pa je Cannonu izročil ves svoj arhiv. Posebna mapa je bila posvečena stikom ter razgovorom z Rooseveltom ter je za nas zlasti zanimivo gledanje, ki podaja vsebino njegovih razgovorov dne 3. septembra 1944. V izvlečku posnemamo:

Sodelovanje med »štirim veliki«: Pripravlja se sporazum med štirimi velikimi. Določal bo razdelitev sveta na štiri dele. Kitajska bo prejela Daljni vzhod, ZDA Pacifik, Anglija in Rusija Evropo in Afriko. Ker pa ima Anglija največ obvez v Afriki in kolonijah, bo Rusiji verjetno pripadla glavna vloga v Evropi. Dasi bo tudi Čangkajšek povabljen, da pove svoje mnenje o Evropi, vendar njegov glas ne bo imel velikega vpliva. Podobno se bo dogajalo ZDA, čeprav v manjši meri. Vendar je Roosevelt prepričan, da Rusi ne bodo preveč samolastni.

Zveza narodov: Zenevska zveza narodov je bila polomija. Poloma

je krivo dejstvo, ker so malim državam dali preveč besede. Bodoča zveza narodov bo slonela samo na štirih velikih silah (ZDA, Kitajska, Anglija in Rusija) in male države se bodo zbirale v posebni skupščini, ki bo imela samo svetovne pravice. Sicer pa smo že pokazali, kako se bo z njimi ravnilo. Ko se je pripravljalo premirje z Italijo, so Francija, Jugoslavija in Grčija terjale pravico soodločanja, pa smo jih kratkoma spodili (turned them down). Mali nimajo pravice sedeti tam, kjer so zbrani veliki. Pripustili smo samo Ruse, ker so veliki, močni in ker so se kar sami usedli na svoj stol.

Rusija: Stalina bomo prav kmalu prisilili na nov razgovor. On (Roosevelt) je prepričan, da ima mnogo več sposobnosti za razgovor s Stalinom kot pa Churchill. Churchill je prevelik idealist, on (Roosevelt) pa je realist. Tudi Stalin je realist. Zato se bosta kaj kmalu sporazumela na realističnih temeljih. Roosevelt želi (dasi ni popolnoma gotov —, da bi Stalin obljubil zmernost in ne bi silil čezmerno drugam. Roosevelt je upal, da se bo na neki črti ustavil. Stalin bo prejel Finsko, vse baltske države, vzhodno polovico Poljske in Besarabijo. Vsekakor pa nima smisla upirati se Stalinovim zahtevam, ker je tako močan, da si lahko sam vzame, kar hoče. Zato je bolje, da mu mi damo prostovoljno (gracefully). Seveda pa nismo prepričani, ali bo Stalin z vsem tem zadovoljen. Kardinal je opozoril, da imajo Rusi vse pripravljeno za umestitev komunističnih vlad na Poljskem, v Avstriji in Nemčiji, nakar je Roosevelt odgovoril, da moramo to pričakovati. Na Spellmanovo vprašanje, ali ne bi zavezniki mogli tega preprečiti s tem, da bi povsod podprli demokratske tokove, kakor Rusi že podpirajo komuniste, je Roosevelt odgovoril, da zavezniki na kaj takega ne mislijo. Zato je zelo mogoče, da bodo Rusi razširili komunistične režime po Evropi, toda »kaj naj mi storimo«, je odgovoril Roosevelt. Dodal je, da se bo Francija mogoče izognila komunističnemu režimu, ako si bo izbrala vladno po zamisli Leona Bluma. Nato je sledilo vprašanje, ali bodo Avstrija, Madžarska, Hrvatska padle pod ko-

munizem in je Roosevelt jasno (clearly) odgovoril: yes — da. Dodal pa je, da moramo vsi priznati izredne gospodarske uspehe sovjetskega sistema v Rusiji. Njihov finančni sistem je zdrav. Vsekakor bodo morale evropske države izvesti silne reforme, da se bodo prilagodile ruskemu sistemu. Vendar je Roosevelt dodal, da se bo v desetih ali dvajsetih letih ruski sistem pod vplivi iz Evrope toliko očistil, da ne bo preveč barbarski...

Sicer pa, kaj hočemo, je nadaljeval Roosevelt, saj je jasno, da mi in Angleži ne moremo tvegati vojne z Rusi. Ruska gospodarska moč je tolikšna, da jim mi pomagamo samo še s pošiljanjem tankov. Sedaj smo z Rusi v prisiljenem prijateljstvu, toda Roosevelt meni, da se bo zvarilo trajno in iskreno prijateljstvo. Treba je le časa... Evropski narodi bodo pač morali prenašati rusko nadoblast in v desetih ali dvajsetih letih se bodo že navadili nanjo. Sicer pa: po vojni bodo Rusi vladali nad 40% kapitala, kapitalisti pa nad 60% in na tej podlagi se bo zgradil trden sporazum. To misli tudi Litvinov (bivši zunanji minister, ki je bil v Washingtonu poslanik).

Hrvatska: Roosevelt se je izrekel proti obnovitvi Jugoslavije. Zagovarja misel samostojne hrvatske in samostojne slovenske države.

Kardinal Spellman se je zgrozil nad sodbami Roosevelta o ruskem in svojem »realizmu«. Zato je pospešil, da so se ameriški škofje zbrali na konferenco in izdelali spomenico na ameriško vladno predlogo, kako naj se zavre, da ne bi vsa Evropa postala komunistični plen. Poudarili so, da se tako nikdar ne bo zgradil trajen mir in da se mora vlada ZDA truditi, »da zmagaja, vendar pri tem ne sme uničiti sadov zmage.«

Kardinal je z bridkimi besedami zabeležil razgovore z Rooseveltom v dolo, ko je prosil njeno pomoč v obrambo kardinala Stepinca. Sleherno intervencijo je odklonila, med drugim tudi zaradi »sovražnega razpoloženja proti papeštvu«. Dodala je, da veruje v pravilnost postopanja titovske vlade proti zagrebškemu nadškofu.

Moro bo obiskal Beograd

Tiskovni odsek pri predsedstvu italijanske vlade je objavil, da bo italijanski ministrski predsednik Moro sredi novembra obiskal Beograd. Ta obisk je bil programiran že za leto 1963. Tedaj je namreč italijanskega premiera povabil na obisk Aleksander Ranković, ko se je v uradnem poslanstvu mudil v Rimu. Nejasni položaj, ki so ga povzročile zadnje parlamentarne volitve v Italiji pa je bil vzrok, da je bil obisk v Beogradu preložen na poznejši čas.

Jugoslavija si od Morovega obiska mnogo obeta. Že sedaj ima z Italijo sklenjenih nad 160 različnih pogodb. Stiki med obema državama so vedno bolj intenzivni ter so se razširili skoro na vsa področja političnega, gospodarskega in družbenega življenja.

Cerkev Zedinjenih narodov

Nedavno so v prisotnosti kardinala Spellmana posvetili v New Yorku župnijsko cerkev Zedinjenih narodov, ki je posvečena Sveti Družini. Slovesnosti so prisostvovali med drugim glavni tajnik OZN U Thant, dr. Maxwell, član narodnega

Konferenca o Cerki in državi

Izvršni odbor Svetovnega sveta Cerkev je sklenil, da bo imel svojo prihodnjo konferenco v Zenevi in sicer o temi: Cerkev in družba leta 1966.

Koncil in duhovniški celibat Slovenska javnost naj presodi

Stirje tedni so šele minili od odprtja 4. zasedanja II. vatikanskega koncila, pa je treba priznati, da gre to pot delo koncilskim očetom kar naglo izpod rok, da se računava s slovesno proglasitvijo nekaterih dekretov že koncem tega meseca.

Mnogi so pričakovali, da bo osnutki o verski svobodi razvnel duhove; pa je to pot za razliko lanskega leta vse razpravljane ostalo na višini in se hitro zaključilo.

Osutek št. 13 o Cerkvi v modernem svetu je seveda sedaj osrednja točka koncilskih zasedanj. 8. oktobra je bilo koncilskim očetom sporočeno, da je komisija prejela na tisoče pripomb k osnutku, tako da ga bo treba še enkrat predelati.

Vsa zadeva ni tako enostavna, kot se zdi na prvi pogled. Cerkev mora po eni strani ohraniti svoj duhovni zaklad, ki ji je bil od Kristusa izročeno v varstvo, po drugi pa se spoprijeti s problemi sedanjosti družbe, ki je prežeta življenjskega materializma.

Novo besedilo, ki ga koncilski komisija pripravlja za osutek št. 13, bo zgoščeno in jasno v izražanju. Izognilo se bo čim bolj filozofskemu razpravljanju ter bo skušalo biti napotek za bodoče stoletje, ki je pred nami. Opozorilo bo na dostojanstvo človeške osebe, na duhovni značaj njegove narave ter na njeno usmerjenost proti Bogu.

SV. OČE BRANI DUHOVNIŠKI CELIBAT

Zadnji ponedeljek je sv. oče Pavel VI. direktno posegel v delo koncila. Po kardinalu Tisserantu je zbranim koncilskim očetom sporočil v posebnem pismu svoje stališče do vprašanja duhovniškega celibata.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Dve srebrni maši

V številu letošnjih srebrnomašnikov sta tudi kapucin p. Fidelis in pa katehet g. Marijan Komjanc. Prvi je imel svojo srebrno mašo v rojstni vasi pri Sv. Treh kraljih v Slovenskih goricah, fara sveti Benedikt. Bilo je to 15. avgusta. Rojaki so mu pripravili veliko slavje kot za novo mašo. Lepa in velika cerkev je bila nabito polna vernikov, v cerkvi je pa gospod srebrnomašnik daroval sv. mašo ob asistenci številnih duhovnikov.

P. Fidelis je v domači vasi srebrno mašo pravzaprav anticipiral, ker obletnica njegovega posvečenja bo 21. decembra letos. Pa mu kljub temu z njegovimi rojaki tudi mi želimo: Še na mnoga leta zdrav in čil med nami!

Druga srebrna maša je pa bila dne 8. septembra na Trsatu. Tam je v krogu svojih domačih obhajal 25-letnico mašniškega posvečenja g. Marijan Komjanc, doma iz Steverjana, v službi kot katehet v Gorici. To je bilo tiho slavje ob Marijinem oltarju.

Gospodu srebrnomašniku naše čestitke!

Misijonar Ernest Saksida na obisku v domovino

Te dni je šel skozi Gorico v Jugoslavijo slovenski misijonar salezijanec Ernest Saksida. Namenjen je bil v Dornberg, od koder je doma, da obišče po tolikih letih svoje sorodnike.

V Gorici je obiskal Alojzjevišče, kjer je bil po prvi svetovni vojni gojenec. Sedaj deluje v Braziliji ob bolivijski meji, kjer je ustanovil naselbino ubogih otrok, ki jih je okrog 3500.

Daljšo poročilo o njegovem delu bo v letošnji »Misijonski nedelji«, ki jo boste prejeli četrto nedeljo v oktobru.

Umril je misijonski brat Ciril Verdnik

V nedeljo, 13. junija se je v Montrealu v Kanadi skupaj z g. Stankom Boljko, župnikom tamošnje slovenske župnije, pri avtomobilski nesreči težko ponesrečil misijonski brat lazarist Ciril Verdnik. Medtem ko se je g. Boljka po nesreči hitro popravil, je pa brat Verdnik zaradi hudih poškodb vedno bolj šibek in končno 10. septembra ranam podlegel.

Pokojni brat Ciril Verdnik je letos 24. aprila spolnil 57 let. Po rodu je bil doma iz Stajerskega. Že leta 1926. je vstopil v misijonsko družbo sv. Vincencija Pavelkega. Do l. 1945. je živel v Ljubljani v misijonski hiši pri Srcu Jezusovemu na Taboru, odšel nato v Rim, l. 1947. pa na lastno željo odpotoval na Kitajsko v slovenski Baragov misijon. Ko so zavladali l. 1953. na Kitajskem komunisti, je bil

Izrekel je mnenje, da ne bi bilo primerno javno razpravljati o celibatu. Če ima kak koncilski oče željo povedati svoje stališče, naj to stori pismeno. Sveti oče bo vsako mnenje pozorno preučil.

Drugače pa sv. oče meni, da celibat ni samo preprost cerkven zakon, ampak dragocen dar, za katerega moramo biti Bogu hvaležni. Zato rimska Cerkev ne bo šla v tem oziru za vzhodnimi Cerkvami, ker je prepričana o velikem pastoralnem in duhovnem pomenu celibata.

Koncilski očetje so najprej s ploskanjem, nato z glasovanjem potrdili stališče sv. očeta. 1917 se jih je izreklo za in le 16 proti.

Na ta način je papež Pavel VI. vnaprej blokiral namero nekaterih škofov, ki so glede celibata bili mnenja, naj Cerkev postane v tem vprašanju bolj dostopna odvezi od te dolžnosti, če bi posebne razmere včasih to pripravile.

Jasno je, da celibat ne pomeni nikakršnega prezira zakona in poštenega družinskega življenja. Prav nasprotno: zgodovina pravi, da so za srečo in svetost zakonov ter za zdravje družinskega življenja največ storili prav tisti, ki so se po Jezusovi besedi »zaradi božjega kraljestva« odpovedali ustanovitvi lastne družine.

Duhovnik ostane samski ne zato, ker ne zna ljubiti ali beži pred žrtvami, ki jih nalaga družina, temveč zato, ker hoče biti čim bolj podoba Kristusova ter kot tak ljubi vse duše s Kristusovo ljubeznijo, ki je tako brezmejna, da se ne more omejiti na eno ali le na nekaj oseb.

Pri tem pa se ne prestopa izpolnjuje Kristosova obljuba: »Resnično povem vam, kdor pa bo zapustil hišo ali brate... ali otroke zaradi mene, bo prejel stokrat toliko in v prihodnjem veku življenja« (Mr, 10, 29-30).

izgnan kot toliko drugih misijonarjev. Predstojniki so ga poslali nato v Kanado, kjer je najprej dalj časa deloval na fari Marije Pomagaj v Torontu, letošnjega marca pa bil prestavljen v Montreal na slovensko faro sv. Vladimira.

S smrtjo brata Verdnika je nastala v lazaristovskih vrstah velika vrzel. Bil je znan po svoji vestnosti, še bolj pa zaradi svoje izredne prijaznosti in toplega nasmeha, ki je vedno žarel z njegovega obraza. Njegova preprostost, dobrotarstvo in vedna pripravljenost, ustreči bližnjemu so mu povsod, kjer je služboval, ustvarile velik krog prijateljev. Gotovo si je sedaj pridobil še novih in nebeških kraljestvu. Naj počiva v miru.

Izlet društva »Jože Abram« iz Pevme

S.K.P.D. »Jože Abram« je v nedeljo, 26. septembra priredilo enodnevni izlet na Koroško. Čeprav je sedaj veliko dela in tudi vreme ni bilo preveč prijetno, se je vseeno naše vozilo napolnilo in že zjutraj se veselo podal na pot v upanju na lepše vreme. Toda na žalost tega ves dan ni bilo; Kanalska dolina je bila vsa v megli, tako da nismo videli niti Sv. Višarja. Ob 8^h smo se ustavili v Zabnicah in opravili svojo versko dolžnost. Nato smo se v dežju odpeljali proti avstrijski meji. Dež je nekoliko ponehal in tako smo prišli suhi v Celovec.

Iz Celovca smo se odpeljali med prelepimi zelenimi gozdiči in travniki proti Vrbskemu jezeru. Očudovali smo lepoto te zemlje, ki jo je Bog namenil slovenskemu ljudstvu, a jo nestrpnj sosedje vedno bolj osvajajo zase.

Se lepše je bilo popoldne na Gosposvetem polju. Tam nam je g. Komjanc razložil na kratko zgodovino naših pradedov, ki so v teh krajih nekdanj prebivali. Videli smo vojvodski prestol, kjer so ustoličevali naše starodavne kneze. Slovenci so se na to zemljo naselili izza Karpatov kmalu po hunskega navalu v 6. stoletju. Za naše prednike je bila odločilna izselitev Longobardov in Panonije v Italijo leta 568. Pomaknili so se za njimi v zgornje Podravje, Posavje in Posočje. Tako so bili ti Slovenci v zvezi tudi z našimi pradedi na Goriškem.

Upamo zato, da se bomo tudi sedaj vedno bolj združevali z našimi brati na Koroškem. V ta namen smo tudi vstopili v cerkev Gospe Svete in zmolili nekaj očenaveš.

Potem, ko smo si ogledali prelepo gosposvetško cerkev, smo se vrnili v Celovec, si kupili kak spominček in se veseli vrnili domov v upanju, da bo naše društvo priredilo še take izlete.

Na sejah dolinskega občinskega sveta dne 29. septembra in 6. oktobra so se godile čudne reči. Na seji dne 29. septembra občinski svet ni izglasoval skupne resolucije z obsodbo fašističnih slovenskih izgedov v Trstu. Slovenska skupnost je predložila takšno resolucijo, da bi jo lahko sprejela vse skupine. Razložil jo je Danilo Lovrečič. Do sporazuma ni prišlo zaradi nepopustljivosti svetovavca Italijanske socialistične stranke Bandija, ki mu je šlo bolj za PSI kakor za enotnost vseh Slovencev.

Na drugi točki dnevnega reda so bile tri resolucije. Dve je predložila Slovenska skupnost. V eni je zahtevala višje cene za razlašena zemljišča in izpodbijala veljavnost postopka pri izdaji dovoljenja za gradnjo naftovoda; v drugi je zahtevala, naj župan ne podpisuje nikakršnega gradbenega dovoljenja, dokler ne bo zadovoljivo urejeno vprašanje cen za razlašena zemljišča. Obe resoluciji je razložil dr. Alojz Tul.

Komunisti in socialisti so predložili svojo resolucijo, ki govori nekaj o cenah, priporoča komunistično-socialistični Konzorcij ter napada tiste, ki se res trudijo za pomoč razlašencem. To točko prav lahko sprejme Pristaniška ustanova, ker komunisti in socialisti ne nastopajo proti velekapitalu, ki noče plačevati pravične cene, ampak cikajo z napadi na somišljenike Odbora za pomoč razlašencem. Ta točka je takšna, kakor da bi jo sestavili velekapitalisti, ki stojijo za družbo SIOT. To resolucijo je zagovarjal komunistični župan Lovriha.

Med razpravo je resolucijo Slovenske skupnosti obrazložil dr. Alojz Tul. Poudaril je, da so cene, ki jih ponuja Pristaniška ustanova, odločno prenizke. Za primerjavo je navedel, kako dobivajo za močvirnata zemljišča na področju Marina Giulia pri Trziču po 3.000 do 15.000 lir za kvadratni meter, blizu Proseka na hribu pa so tudi bila ocenjena na 6.000 lir meter. Tudi zemljišča Dolinčanov, ki so plodna, blizu velikega mesta in prometnih zvez, so vredna znatno več, kakor ponuja Pristaniška ustanova. Dr. Tul je navedel še nekaj primerov sodb, iz katerih je razvidno, da je morala Pristaniška ustanova lani in letos plačati skoro trikrat več, kakor je ponudila.

Dr. Tul je nato izpodbijal pristavnost razlastitvenega postopka, ker se Pristaniška ustanova in nadzorna oblast verjetno nista pravilno ravnali po zakonskih predpisih. Pozval je občinski svet in odbor, naj enotno in odločno uporabita vsa zakonita sredstva proti poskusom velekapitala, ki se glede cen naravnost igra z razlašenci. To je potrebno tem bolj, ker se po napovedih inž. Vistinca obetajo nove razlastitve (2.000.000 kvadratnih metrov). Na koncu je dr. Tul pozval občinsko upravo, naj ne izda družbi SIOT gradbenega dovoljenja, dokler ne bo pravično urejeno vprašanje cen.

Ker se je g. župan nenaklonjeno izjavil glede dr. Tulovih navedb, odnosno resolucije Slovenske skupnosti o pravno nepravilnem razlastitvenem postopku, in ker je svetovalec Bolčič (s komunistične »občinske« liste) dr. Tula zafrkljivo vprašal, kaj misli doseči s sklicevanjem na zakon, se nam zdj primerno nekaj pripomniti.

POHODITI NAS HOČEJO

Izredno nas preseneča, ko župan omalovaževalno ocenjuje zahtevo po spoštovanju zakona, zakonitih pravic do lastnine in pravične odškodnine. Preseneča nas namig, naj zamežimo in odпустimo to »malenkost« mednarodnemu velekapitalu, ki nam po resnih mnenjih pravnikov nezakonito jemlje zemljo. Gospod župan in gospod Bolčič, spoštovanje zakona je dolžnost vseh, državljanov in oblasti. Če ne, bi govorili o absolutistični državi, kjer ima oblast neomejeno moč, kot n. pr. fašistične skvadre, ki so lahko z našimi ljudmi in njih imovino počenjale, kar so hotele.

Ne moremo dovoliti, da bi nam protizakonito jemali zemljo velekapitalisti, medtem ko za našega kmeta in delavca velja vedno kazen, če se ne drži zakonitih predpisov. Kaj naredijo z njim, če ne plačuje davkov? Pridejo in ga spravijo na boben, in to v imenu zakona! In če zakon velja za nas, naj velja tudi za bogataše in velekapital! Če ne bomo branili načela zakonitosti, bomo pokazali, da smo slabi državljani, da nam ni za ustavo, ki je nastala in zrasla iz odporniškega gibanja!

Tudi kot narodna manjšina moramo dokazati, da ne more vsakdo ravnati z nami kakor hoče. Gotovo je treba šele do-

kazati, da razlastitveni postopek ni bil v celoti zakonit. Pravniki imajo resne dvome in mislijo, da ni. Če ni, so nas oropal nekaterih pravic. Ako se ne postavimo po robu, nam bodo jutri začeli jemati še druge pravice.

Zahtevanje zakonitosti pa ima tudi praktični značaj in pomen, kakaj glavne pripombe k preniknemu ocenjevanju zemljišč so zakonske, torej pravne narave, ker Pristaniška ustanova samovoljno določa cene. Župan g. Lovriha je omenil, da bi bila pot za dosego pravice (do državnega sveta) dolga. Zaradi tega pa se nikakor ne smemo odreči svojim pravicam.

Borba za pravico je res dolga. Vsaka pravična borba je dolga, toda g. župana kot antifašista bi lahko vprašali, ali ne bi bilo oportunistično in izdajalsko odreči se pred leti borbi proti fašizmu in nacizmu samo zato, ker je bila borba dolga in težka? Mislimo, da res ne smemo kloniti pred velekapitalom in vreči puške v koruzo. Zato naj le Slovenska skupnost nadaljuje boj, ki ga je pravilno začela!

NEZASLIŠAN ŽUPANOV POSTOPEK

Kar se je zgodilo na seji 6. oktobra, je pravi škandal. Najprej je župan dr. Tulu očital, da je »izmaknil« komunistično resolucijo, čeprav jo je dobil na občinskem

Naše pravice naj bodo uzakonjene!

V deželnem svetu je bilo zažnje čase toliko razprav, da jih kot tednik zaradi pomanjkanja prostora ne moremo niti beležiti. Moramo pa spregovoriti glede razprave, ki je obravnavala zakon o strokovnem izobraževanju delavcev. To je razumljivo, saj veliko Slovencev obiskuje takšne tečaje, kateri so bili doslej z malimi izjemami vsi v italijanščini.

Svetovavec Slov. skupnosti dr. Škerk je edini glasoval proti zakonu o strokovnem izobraževanju delavcev. Povedal je, da zakon kot takšen odobrava, ker je koristen, ni pa mogel glasovati zanj, ker je deželna zbornica zavrnila njegov spreminjalni predlog, ki se glasi: »Pripadniki slovenske narodne skupine lahko uživajo pouk tudi v materinem jeziku.« Še en dokaz, da smo pri nas še daleč od načel miru in sožitja ter enakopravnosti, o katerih je govoril Janez XXIII. v okrožnici »Pacem in terris« in Pavel VI. v Združenih narodih.

Deželna vlada je že maja 1965 sprejela resolucijo dr. Škerka, naj poskrbi, da bodo ustanove, ki vodijo tečaje, poučevale slovenske tečajnike v slovenščini. To pa ni dovolj. Deželna vlada je že zdaj na to obveznost pozabila. Poleg tega resolucije obvezujejo samo sedanjo deželno vlado, ne pa kasnejših in drugih organov. Vsak

uradu. Potem je dr. Tulu povsem nedemokratsko vzel besedo, napadal dr. Škerka itd. Svetovavci Slovenske skupnosti so v znak protesta zapustili dvorano.

Ostali so potem izglasovali komunistično-socialistično resolucijo. Pri tej resoluciji so se brez obsodbe tistih, ki nočejo plačati pravične odškodnine, in z obsodbo tistih, ki razlašencem res nesebično pomagajo, znašli skupaj svetovavci Krščanske demokracije, komunistov in socialistov.

Slovenska javnost naj ve, kdo se brani zahtevati naše pravice od Pristaniške ustanove, družbe SIOT in mednarodnega velekapitala, ki stoji od zadaj. Obe resoluciji Slovenske skupnosti, ki se potegujeta za pravice naših ljudi, sta bili zavrnjeni. Prijatelji kapitalistov so ju odklonili.

Vse, kar se je zgodilo, naj dobro presodijo Dolinčani. Imamo pismeni dokaz, da vodilni ljudje pri Pristaniški ustanovi hvallijo župana Lovriha, ker ima razumevanje za Ustanovo. Slovenska javnost naj presodi, kako komunisti in socialisti razbijajo našo enotnost in hromijo naše odločne nastope, kar tišči cene navzdol! Za to nosijo pred ljudstvom težko politično odgovornost, medtem ko želimo izreči posebno priznanje dr. Tulu in Odboru za pomoč razlašencem ter Slovenski skupnosti, ker se res zavzemajo za razlašence.

J. N.

funkcionar, ki ni naklonjen Slovincem, bi lahko to resolucijo ignoriral. Zato je treba slovenske pravice zaščititi v zakonu samem, ki je obvezen za vse, je izjavil dr. Škerk med razpravo. Sicer se lahko zgodi podobno, kot vidimo prav zdaj, ko tržaški šolski skrbnik dr. Tavella baje namerava ukiniti dosedanja slovenska didaktična ravnateljstva in slovensko nadzornišstvo za ljudske šole, češ da njih pravni položaj ni urejen z zakonom št. 1012 iz leta 1961. In vendar ti slovenski organi delujejo že od l. 1945, ko so nam jih dali zavazniki. Iz tega primera še jasneje spoznamo, da je dr. Škerkov popravek k zakonu nujen. Vse druge obveznosti so jalove.

Na res »inteligentno« pripombo odbornika Giusta, da so v deželi tudi Judje, Furlani in drugi, ki bi po logiki tudi morali imeti tečaje v svojem jeziku, je dr. Škerk pravilno odgovoril, da odločno zavrača takšno razlago, po kateri bi hoteli avtohtono in z londonskim sporazumom zaščiteni slovensko narodno skupnost ponižati na raven zgolj folkloristične skupine. »Pacem in terris«, gospodje! Kako naj katoličani prepričamo druge o pravilnosti našega nauka, če ga sami kršimo?

—J.

NOVICE IZ SLOVENIJE

Kvatrnica na Miremskem gradu

Kvatrnica na Miremskem gradu je kljub slabemu vremenu zelo dobro uspela. Ljudi je bilo še kar dosti, posebno pri popoldanski slovesnosti, ki jo je vodil škofijski delegat iz Kopra msgr. Jurca. Ta je tudi maševal in imel zelo ognjevit govor. Na Grad so ta dan priromali tudi s številnimi avtobusi iz bolj oddaljenih krajev.

Lepa lega, lepo poslikana cerkev, bogate pobožnosti priključijo vsako leto več romarjev na Miremski grad. Tudi druge dni v letu je tam precej romarjev. Radj se ustavljajo taki, ki pridejo od daleč na Sv. goro in na povratku obiščejo še Grad.

Povodnji in nesreče

Povodenj koncem septembra je hudo prizadela tudi Sempeter in Vrtojbo pri Gorici. Zaradi preobilice vode je udarila iz struge Vrtojbiča, ki je nato poplavila vse naokrog. Tako je voda iz Vrtojbiče udrla v civilno bolnico v ulici Vittorio Veneto in tudi v ono na jugoslovanski strani v Sempetru. Povsod je povzročila dokaj škodo, posebno še v Sempetru, kjer je v kleti pokvarila dragocene instrumente.

Hudo je bilo tudi v sosednji Vrtojbi, kjer je voda preplavila cesto, da je bila kot hudournik. Pri tem je zahtevala tudi človeško žrtve. Ko je ponoči šel čez most narastle Vrtojbiče, je najbrž zaradi teme in dežja zašel v vodo in v njej utonil Peter Podberšič. Našli so ga šele čez tri dni. Zapušča ženo in četrto odraslih otrok.

V tistem deževju se je še mnogo straš-

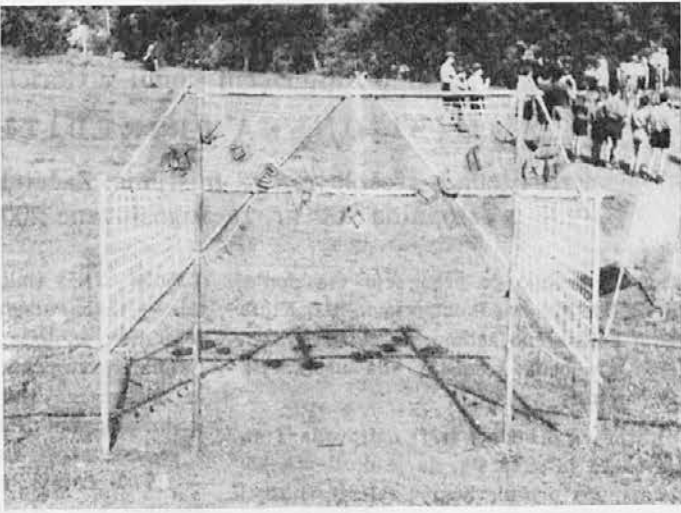
nejša nesreča pripetila na cesti med Sežano in Senožečami. Iz Sežane je vozil redni avtobus proti Ljubljani, ko je na nekem blagem ovinku trčil vanj avstrijski kamion s prikolico. To slednje je zaradi zaviranja zaneslo nekoliko proti sredini ceste, da je zadela ob protivozelci avtobus. Trčenje je bilo tako silno, da je prikolica prerezala na levi strani avtobus po vsej dolžini. Ker je bil kamion naložen z deskami, so se še te usule na streho kamiona. Posledice so bile strašne; trije potniki v avtobusu so bili na mestu mrtvi, dva sta pozneje umrla v bolnici, vsi pa so bili težje ali lažje ranjeni. Skupno je bilo v avtobusu 26 potnikov. Skoro vsi iz kraških vasi, dva mrtva sta bila iz Ivranjega grada pri Komnu.

V zvezi s Komnom povejmo še, da je tam umrla Frančiška Godnič, mati obeh gospodov Godničov, ki paseta duše eden v Vrtojbi, drugi v Biljah. Učakala je starost 83 let. — Blagi pokojnici daj Bog večni pokoj, sorodnikom pa naše sožalje.

Kakor prejšnja leta bo tudi letos izšla posebna misijonska brošura »MISIJONSKA NEDELJA 1965«. Prodajala se bo na cerkvenih vratih pri vseh slovenskih mašah na Goriškem in Tržaškem. Cena 100 lir. Gg. duhovniki bodo prejeli isto število izvodov kot lani, če ne pošljejo kekega obvestila do prihodnjega 19. t. m. Iz goriške nadškofije naj dvignejo brošuro na upravi Katoliškega glasa, tisti iz tržaške škofije pa v knjigarni Fortunat v Trstu.

Tabor slovenskih skavtov na Koroškem

(Konec)

NASA KUHINJA

Protij eni uri je zadonel rog. Po napetih prahih so se naši želodci zopet začeli oglašati. Skočili smo po svoje menažke in pritor ter se postavili v vrsto pred kuhinjo. Tam so kuharji razdeljevali kosilo in večerjo. Nismo imeli kakšnih najetih kuharjev, še manj kuharic. Kuhali smo si sami. Vlak dan je bil en vod v službi: pripravil drva, je skuhal, razdelil kosilo, pomil posodo... To delo res ni za fante kaj priobljeno, vendar je bilo potrebno. In treba je reči, da so se letos vsi dobro izkazali. Dobro so skuhal in dovolj.

PREDAVANJA IN PRIPRAVA NA IZPITE

Po izdatnem kosilu smo imeli prost čas. Mnogi so ga uporabili, da so se pripravljali na skavtske izpite. Skavt mora vedno izpolnjevati svoje znanje in svoje spretnosti. V ta namen služijo izpiti za tretji, drugi in prvi razred. Narediti more še malo vrsto raznih veščin. Zato ni skavt kadar brezposeln. Vedno ima polno dela. Skoraj vsak dan smo letos imeli tudi predavanja, ki nas je vse zanimalo zaradi svoje važnosti in življenjske aktualnosti. Predavala sta naša cerkvena asistenta, ki sta bila z nami ves čas na taboru. Popoldne smo se šli večkrat sončit in kopat k bližnjemu potoku, kjer smo zgrajili majhen jez, da smo zvišali vodo. Nekajkrat smo se šli kopat tudi v 4 km oddaljeno umetno jezero, kjer je bila voda najlepša.

IZLETI

Večkrat smo šli tudi na daljše izlete. Šli smo zunaj ves dan. Vzeli smo tedaj malo in malico s seboj. Ti izleti so bili vse najlepši del tabora. Dvignili smo vodo na visoki Obir, s katerega smo krasno videli Vrbsko jezero, Celovec in njegovo okolico. Šli smo tudi na Setiče, s katerega smo imeli lep razgled. Nekega dne smo šli na dolino Korte. Po krasni dolini, podobni tigarju, se vije potok s penočo se sinjo vodo. Na obeh straneh se dvigajo skale. Poleg tega so še manjše skupine napravile vodnevni izlet, ki ga imenujemo »hike« (g. hajk). Nekateri so šli pod Košuto, drugi k Dravi in drugam.

OB TABORNEM OGNJU

Zvečer smo se zbrali ob tabornem ognju. To je brez dvoma najlepši del vsakega dneva. Ze popoldne se začnemo nanj pripravljati. Določeni vod pripravijo drva za ogenj, ki so zložena v obliki piramide, zvezde, križca. Prižgati ga je treba s prvo palčico. Ni dovoljeno uporabljati za prižiganje papirja, bencina in drugih pripomočkov. Drugi vodji pripravijo »skeč«, to je neke prizerke. Na ogenj mraku se je po snemanju zastave vžigale precej shladilo. Obleklj smo tople obleke. Ob tabornem ognju smo se tudi malo ugreli. Zapeli smo »Skavtsko pesem«, ki je zadonela, kakor pravi besede...

dilo, »preko zemlje do neba«. Vodja tabora nam je najprej povedal program za naslednji dan. Vsak vod je prevzel določeno nalogo. Povedal je tudi, kaj je bilo tisti dan v taboru prav in kaj narobe. Nato so sledili prizori in pesmi, ki jim skoraj ni bilo konca. Zaključil se je taborni ogenj z duhovno mislijo cerkvenega asistenta in večerno molitvijo. Večkrat so tudi vaščani, ki so bili vedno zelo prijazni do nas, prišli k tabornemu ognju. Eno nedeljo proti večeru smo pripravili posebej program za vaščane iz Sel. Zbralo se jih je veliko. Posebej smo se ob tisti priliki zahvalili g. Olipu (Kališniku), ki nam je dal na razpolago svet za naš tabor in nam je šel v vsakem oziru na roko.

RAZGOVOR Z LUČMI

Nekega večera smo izvedli zanimiv podvig. Nekateri vodji so odšli na goro Setiče in so ponočju z lučmi dajali znake v tabor. V taboru smo njihova sporočila sprejemali in jim z lučmi avtomobila odgovarjali. Ta pobuda je krasno uspela in smo bili vsi navdušeni nad tem, da smo se nekaj časa pogovarjali z lučmi več kilometrov v daljavo.

Naredili smo tudi en nočni pohod. Vodstvo tabora je načrt držalo v največji tajnosti. Zato smo ga s toliko večjim zanimanjem pričakovali. Bil pa je res nekaj izrednega. Spominja na fantastične filme o vesolju. Nekateri mlajše skavte je kar prestrašil.

OBISK MARSOVCEV

Sredi neke noči nas vodja tabora ves prestrašen zbudi in nam pove, da je malo višje pod gozdom zagledal dve čudni postavi, ki sta se premikali po planoti nad taborom. Hitro smo bili vsi zunaj tabora oblečeni — bila je polnoč — in smo se s strahom odpravili iskat prikazni. Vodja...

nam pravi, da so morda prišli sem v gore z letječimi krožniki prebivavci s kakšnega planeta, morda z Marsa. Razumljivo, da je marsikaterega prevzemal strah. Ob svitu baterij smo se pomikali proti gozdu. Svetilke smo užigali in ugašali, da nam tista bitja ne bi ušla. Naš namen je bil, da jih žive zajamemo. Ko smo se že daleč v gozdu eni izmed tistih postav približali, se je vrgla na tla. Pogled nanjo je vzbujal grozo. Imela je trikotno glavo z enim samim očesom in zelo kratki roki in nogi. Oblečena je bila v plavo tuito. Druga postava nam je prišla za hrbet. Prestrašili smo se in smo vsi bežali v tabor. Končno smo po eni uri odkrili, da sta tisti postavi bila dva starejša skavta, ki sta se krasno našemila.

SLOVO

Tako je bil naš tabor poln lepih dogodivščin. Vsi smo se odlično zabavali. Zadnje dni smo naredili dosti skavtskih izpitov. Kar težko smo se ločili od lepe Koroške, zibelke slovenske kulture. Veseli smo bili, da smo mogli taboriti v tako lepi deželi. Upamo, da se bomo mogli še kdaj tja povrniti.

Beli Jastrebi in čvrsti Jeleni

Boljunec

15. oktobra v tem tednu poteče 10 let, odkar je prišel v našo župnijo preč. g. Zupančič Lojze za rednega dušnega pastirja. Do tedaj so se v Boljuncu duhovniki naglo menjavali oziroma prihajali tu in tam iz sosednjih župnij.

G. Zupančič si je naglo pridobil srca vseh župljanov, saj ga zelo cenijo tudi mnogi oni, ki ne zahajajo v cerkev. Iz srca se gospodu zahvalimo za vse dobrote, ki jih prejemo od njega v dušnih, a tudi v telesnih potrebah. Vsem v župniji je dobro znano, da nikomur ne odreče pomoči; z veseljem obrazom in srcem ustreže vsaki prošnji, če le more.

O njegovi vnetosti za božjo čast govore razna dela v cerkvi: ureditev električne razsvetljave, novi tabernakelj, nove klopi... Glavna skrb pa je vedno posvečena naši mladini, saj prebije z njo največ časa v Mladinskem domu. Starejši poznamo njegove skrite želje, ko se žrtvuje za mladino, čeprav se mu vse ne izpolnjuje zaradi mnogih ovir. Še bolj bomo molili, da bi Bog blagoslovil njegove načrte in napore.

Gospod župnik! Sprejmite ob 10-letnici Vašega prihoda med nas naše iskrene čestitke in toplo zahvalo: Bog Vas ohrani zdravega v naši sredi še dolgo vrsto let!

Hvaležni župljani

42ič, da ste z vsemj temi dejanji ljudstvo tako razburili, da soglasno zahteva vaš odhod s Slemenice;

43ič, da ste v smislu tega pisma, ki sem ga danes prejel, izobesili v zvoniku jugoslovansko zastavo z namenom, da obrnete na Slemenico pozornost jugoslovanskih oblasti in jim date v roke dokaz, da si ljudstvo želi jugoslovansko zasedbo. To so torej ovadbe, ki sem jih prejel proti vam. K temu bi dodal še pritožbo orožnikov, ki sem ju danes poslal na Slemenico, da do desetih niste sneli zastave niti niste kazalji kake zaskrbljenosti zaradi izobešene zastave.

Sedaj imate priložnost, da zavzamete do obtožnice svoje stališče in obtožbe v celoti ali drugo za drugo priznate ali zavrnete oziroma pojasnite.

SAMOOBTOZBA

Gospod Simon se je skušal med branjem obtožnice obvladati, tako da ni kazal najmanjšega presenečenja ali razburjenja. Delal se je celo brezbržnega, kakor da se ovadbe ne bi njega tikale. Hkrati je iskal šibke točke obtožnice in načina, kako bi se najuspešneje branil. Odločil se je, da

TRŽAŠKE NOVICE

Mati božja se je vrnila iz Peč v Boljunec

Vemo, da naši ljudje radi in pogosto romajo v Marijina svetišča tu in onostran naše domovine. Prav pa bi bilo, da bi ob tem ne pozabili ali zanemarili svojih domačin. To je naša mala cerkva na Pečah, pol ure hode, nad Glinščico. Res ni tako znamenita kot so druge Marijine božje poti, zelo skromna je in še marsičesa potrebuje. Toda naša je, postavljena baje že pred 1000 leti, sredi slikovitega skalovja, da se je treba res nekoliko potruditi, da se pride do nje.

Prva leta, takoj po obnovitvi cerkve (1950), je prihajalo gori prav lepo število ljudi. Zadnje čase pa se je to število precej skrčilo. Ostali so zvesti le najbolj vneti Marijini častilci, ki skoro ob nobenem Marijinem prazniku, ko se tam daruje sv. maša, niso odmanjkali.

Kot znano, se vsako leto na velikonočni ponedeljek prenese Marijina podoba iz farne cerkve v Boljuncu v cerkvo na Peče. Ob vsakem Marijinem prazniku se nato daruje sv. maša do prve nedelje v oktobru.

In tako smo prvo nedeljo v oktobru v procesiji z lučkami, spremljali to Marijino podobo v njeno farno cerkev. Udeležba vernikov je bila to pot kar zadovoljiva in nam je prav zato zbudila željo, da bi vedno bili tako mnogoštevilni. Zlasti bi radi videli tudi skavte, ki so bili vsa prejšnja leta redno častno zastopani.

S toplo zahvalo Bogu se ob tej priliki želimo zahvaliti tudi našemu g. župniku, ki bo te dni obhajal 10-letnico svojega prihoda v našo župnijo. Dobri Bog naj ga podpira v trudu in naporih, da bi še dolgo vrsto let ostal angel varuh naše župnije.

Boršt

V tem letu božja služabnica smrti pogosto trka na vrata naših domov. Maloštevilna župnija je letos izgubila že 12 članov: 7 moških in 5 žensk.

V minulem tednu smo spremljali k večjemu počitku gospo Amalijo Čekada, mater č. sestre Tarcizije. Pokojnica je že dalj časa bolehal na zahrbtni bolezni raka in cukrene. Namesto vencev in cvetja so to pot, kar je vse hvale vredno, nekateri dobrotniki naročili za pokojnico sv. mašo, drugi so pa dar izročili v dobrodelni namen. Med sprevedom na pokopališče je glasno odmevala molitev rožnega venca.

V nedeljo, 10. oktobra se je mrliški zvon znova oglašil — nov mrlič v fari. To pot se je smrt ustavila pri šoli na številki 101 in povabila h Gospodu 76-letno Jožefo Babuder.

Obema globoko vernima pokojnicama naj Bog poplača zvestobo z nebeško radostjo, prizadetima družinama pa izrekamo iskreno sožalje.

Otroški vrtci v nevarnosti

Večino otroških vrtcev v tržaški in gorški provinci vzdržuje ustanova ONAIRC (Opera nazionale assistenza all'infanzia nelle regioni di confine). V tržaški provinci je 43 takih vrtcev.

Ustanova je zašla v velike finančne težave in grozi nevarnost, da bi bilo treba vrtce zapreti. Poleg tega je v stavki o-

sebje teh vrtcev zaradi izredno nizkih plač. V tem tednu je stavkalo prve tri dni. Znanprej pa je napovedana stavka 18., 19., 20., 25., 26., 27., 28. in 29. oktobra. Dejansko bodo otroci ostali skoro ves mesec oktobra brez pouka.

O težkem položaju vrtcev so bile obveščene vse tukajšnje krajevne in deželne oblasti. Upamo, da bodo odgovorni krogi našli potrebna sredstva za nadaljnje poslovanje vrtcev. Če je denar na razpolago za vse mogoče zadeve, mora biti tudi za tako koristno socialno in vzgojno ustanovo kot so otroški vrtci. Z zaprtimi vrtci bi bile prizadete številne družine, v katerih so matere zaradi dela po ves dan zdoma. Z obiskovanjem vrtcev se otroci tudi najbolje pripravijo za osnovno šolo.

Sodimo, da bi bila idealna rešitev za vrtce, ki jih upravlja ustanova ONAIRC, če bi jih prevzela v oskrbo država ali občina.

Novi paviljon v umobolnici pri Sv. Ivanu

Odborniki tržaškega pokrajinskega sveta pod vodstvom pokrajinskega predsednika dr. Savone so si nedavno ogledali umobolnico pri Sv. Ivanu in se še posebej zanimali za novi paviljon, ki je v načrtu in v katerem bosta opazovalni in zdravstveni oddelek za moške.

Umobolnica pri Sv. Ivanu je bila zgrajena leta 1908 in ima 32 paviljonov. Doslej so že modernizirali osrednjo kuhinjo in ogrevalne naprave ter postopoma preurejajo posamezne paviljone.

Novi paviljon bo imel v priložju opazovalni oddelek, v prvem nadstropju pa

VESELI PLANŠARJI

z domačimi vjzami, napevi in humorjem. V **Marijinem domu v Rojanu** bodo nastopili ob 17.15. Nato nastopijo za prvo obletnico otvoritve Slomškovega mladinskega doma v **župnijski dvorani v Bazovici** ob 20.30. Sledi razvedrilo v Mladinskem domu s srečolovom.

Vabljeni!

zdravstvenega. Oba omenjena oddelka bosta imela vsak svojo dnevno sobo, jedilnico, prostore za izolacijo, za zdravniške preglede in za nadzorstvo. Opazovalni oddelek bo imel 41 postelj, zdravstveni pa 37. Poleg tega bo imel novi paviljon še 6 sob za izolacijo. Celokupni stroški gradnje bodo znašali 300 milijonov lir, ki jih je pokrajinski upravni odbor vladni komisariat v okviru sklada za Trst.

Tako se bo novi paviljon pridružil trem ostalim, ki so jih že zgradili v zadnjih letih. So to paviljon za ženske z opazovalnim in zdravstvenim oddelkom, paviljon za zdravljenje tuberkuloze ter paviljon za nalezljive bolezni.

Na misijonsko nedeljo, 24. oktobra bo v Gorici v cerkvi sv. Ignacija maševal in pridigal misijonar p. Radko Rudež. Popoldne pa bo v isti cerkvi od 3 do 4 pridigana ura molitve za misijone.

ali je bil pravi duhovnik in ali je dovolj obvladal nemški jezik za spovedovanje. S tem, da sem ga povabil na Slemenico, sem le storil svojo dolžnost, da pokličem v župnijo od časa do časa, zlasti za večje praznike, nepoznanega spovednika. Moj gost književno nemščino dosti dobro obvlada. Nihče od njegovih spovedancev se mi do danes še ni pritožil, da se ne bi mogel z njim sporazumeti. Če pa je v kakem primeru narečje res delalo težave, s tem ni zgubil pravice, da bi sedel v spovednici. Številni spovedanci, ki jih je imel, so najboljši dokaz, da so katoličani radi izkoristili njegovo navzočnost.

»Gospod župnik mi je govoril v istem smislu, je pritrilj poveljnik.

»Novo mi je le to, da bi moral jaz prositi slemeniške naciste dovoljenja, da bi smel sprejeti obisk stanovskega tovariša, ki biva že tretje leto v krški škofiji in ni imel še nikakih težav ne z angleško, ne z avstrijsko ne s cerkveno oblastjo. Tudi mi ni znana kaka prepoved, da bi se begunci med štirimi stenami ne smeli pogovarjati v domačem jeziku, si ogledovati kraje po Koroški in se zanimati za njihova imena.«

(se nadaljuje)

MEJA 39

41ič, da ste pod pritiskom javnega mneneja sami izdrlj kol z napisom in ga shranili v kuhinjski župnišču z dozdevnim namenom, da ga zopet postavite, ako se vaše povedi glede nove državne razmejitve izničijo. Ni tudi izključeno, da ste kol izstranili in skrili, da bi pristojni oblasti mogočili strokovni ogled napisa na vašem samem, potem ko vam je postalo znano, da ste se prenačili;

42ič, da ste v župnišču hranili jugoslovanske komunistične knjige in časnike;

43ič, da ste v župnišču skrivali neznanost, ki vam je verjetno pomagal postaviti napisa;

44ič, da se je isti neznanec pred preiskovalno komisijo skrnil pod posteljo;

45ič, da se je po odkritju med zaslišanjem vedel silno predrzno in sumljivo, da se vodja preiskovalne komisije ni mogel ubraniti vtisa, da je naletel na nekoga jugoslovanskega vojuna;

46ič, da ta vohun ni hotel razkriti pravih imena in se je stalno zapletal v prošnje, se delal zdaj nacista, zdaj Jugo-

slovana, nekaj časa gladko odgovarjal nato se delal kot da ne razume nemščine, kar je pri vohunu nemogoče;

37ič, da se je ta vohun, ki je po dolgem času navedel ime Ignacij Verderber, vedel silno žaljivo do vodja preskovalne komisije, mu z vso silo kihnil naravnost v obraz in ga predrzno fiksiral, kakor da bi hotel vodjo komisije osebno napasti;

38ič, da je pri vsem tem ves čas užival vso vašo zaslonbo in da sta se vpričo preiskovalne komisije sporazumela v jugoslovanskem jeziku oziroma z dogovorjenimi znamenji;

39ič, da je Ignac Verderber končno priznal, da se kot mednarodni hučodelec in ogleduh skriva pred angleško policijo;

40ič, da ste se tudi vi neprimerno vedli pred vodjo preiskovalne komisije, ga hoteli ovirati pri izvrševanju njegove službe, mu niste hoteli odgovarjati na stavljena vprašanja in ga niste hoteli spremiti na kraj postavitve napisa;

41ič, da ste z vsem tem pri ljudstvu in pri preiskovalni komisiji utrdili splošno mnenje, da ste bili poslani v Avstrijo z namenom, da pripravite pot jugoslovanski zasedbi;

GORIŠKE NOVICE

Razgovor o narodnih manjšinah

Preteklo nedeljo je bilo v Gorici posebno srečanje katoliških Slovencev in Italijanov, posvečeno problemu narodnih manjšin. Do tega srečanja je prišlo na pobudo posebnega odbora iz vrst italijanskih katoliških laikov, ki so se mu pridružili nekateri duhovniki. Ta odbor je povabil v Gorico p. Castellija, ki urejuje revijo *Aggiornamenti sociali* in ki je posvetil precej pozornosti narodni manjšini na Južnem Tirolskem ter napisal o tem knjigo in več člankov.

P. Castellij je imel predavanje o narodnih manjšinah v luči enciklike »Pacem in terris«. Poudaril je nauk Cerkve glede narodnih manjšin, kakor izhaja iz te enciklike, nato je na kratko prikazal nekatere probleme narodnih manjšin v Italiji in na koncu postavil nekaj praktičnih zaključkov, kako naj bi se v medsebojnem razumevanju in lojalnosti uredili tudi odnos med slovensko manjšino in italijansko večino tu na vzhodnih mejah Italije.

Predavanju p. Castellija je sledila živahna debata, v katero so posegli številni navzoči povabljeni. Naj omenimo od slovenske strani dr. Stiličgoja, ki se je v svojem dolgem posegu najprej zahvalil p. Castelliju za njegova izvajanja, mladim krščanskim demokratom pa da so organizirali nedeljsko srečanje. Nato je prešel na nekaj praktičnih problemov, ki zanimajo našo manjšino in jih je p. Castellij premalo osvetlil. V debato je posegel tudi msgr. Klinec, ki je pokazal na raznoliko postopanje s slovensko manjšino na Tržaškem, Goriškem in v Slov. Benciji ter na potrebo, da se tudi slovenska manjšina zaščiti s posebnim zakonom. Od italijanske strani so pa posegli v debato dr. Rolando Cian, sindikalist in voditelj demokrščanske skupine v goriškem občinskem svetu, dr. Italo Brandolin, profesor bogoslovja v goriškem semenišču, dr. Pontel, profesor filozofije in katehet na višjih srednjih šolah, ter še drugi. Vsi so poudarjali potrebo, da bi se bolj spoznali s slovensko kulturo in da bi se iskale še nadaljnje rešitve problema mirnega sožitja med večino in manjšino.

Te srečanja se je udeležil tudi on. Martina, novi goriški župan, dr. Tripiani, deželni odbornik, in še drugi. Debatu je vodil prof. De Vittor. Od slovenske strani so bili navzoči poleg drugih številni visokošolci. Srečanje je bilo gotovo koristno. Do zadovoljivega ravnanja s slovensko manjšino smo pa slej ko prej še daleč, kot kažejo zadnji ukrepi šolskih oblasti na Tržaškem in tudi na Goriškem.

Nov prefekt v Alojzijevišču

S pričetkom šolskega leta je nastopil službo prefekta v slovenskem vzgojnem zavodu v Gorici Alojzijevišče salezijanski duhovnik g. Jože Peterlin, ki je dolgo vrsto let deloval v Argentini, zadnje čase pa v Marijanišču na Opčinah. Gospodu želimo obilo božjega blagoslova pri oblikovanju zaupane mu slovenske moške mladine.

Slovensko tretjerodno romanje na Staro goro

Pretekli ponedeljek je vodstvo slovenskega Tretjega reda iz Gorice priredilo svoje vsakoletno romanje, to pot na Staro goro nad Čedadom. Udeležilo se ga je 47 članic. Dan je bil čudovito lep. Vsa zemlja je izžarevala jesensko prelest. Tudi Staro goro se je kovala v čistem zraku, ki so ga greli sončni žarki, kateri so prihajali iz kristalnega modrega neba.

Romanje je vodil p. Fidelis Kraner. O. Cap. iz Gorice, spremljal pa ga je g. Jože Jurak. Ob 9. je p. Fidelis pristopil k oltarju z milostno podobo. Maša je bila občestvena v slovenskem jeziku. Vodil jo je g. Jože Jurak, ki je po evangeliju tudi imel priložnostni govor. 11. oktober je namreč praznik Marijinega materinstva, ki se na Stari gori še posebej slovesno praznuje, saj se Mati božja tam časti prav pod tem naslovom.

Slovo od Matere božje je prišlo vse prehitro. V zgodnjih popoldanskih urah so romarice zapustile prelep kraj. Na povratku so si ogledale najprej kapiteljsko cerkev v Čedadu, nato pa v Vidmu obiskale Marijino svetišče Delle grazie. Tam so zmollile skupni rožni venec.

Potem je bil na sporedu še ogled dveh cerkva: nove kapucinske cerkve, ki je

res nekaj izrednega po zamisli in izgradnji ter monumentalnega svetišča, ki je bilo zgrajeno kot kostnica v spomin italijanskim vojakom, kateri so padli v obdobju obeh zadnjih svetovnih vojn.

Misijonsko predavanje v Gorici

Pretekli četrtek je bil v Katoliškem domu v Gorici kulturni večer, posvečen misijonski kulturi.

G. župnik Bogomil Breclj je predvajal barvni film o ugandskih mučencih, ki je na vse navzoče naredil najgloblji vtis.

Nato je pa jezuitski misijonar p. Radko Rudež povedal veliko zanimivosti v zvezi s svojim misijonom, ki je v Severni Rodeziji, katera se danes uradno imenuje Zambija.

Zambija je rodovitna dežela, bogata tudi na rudah. Glavni poljedelski pridelek je koruza, živine skoro ni, ker jo je uničila muha tse-tse, ki prenaša spalno bolezen. Domačinom pred žetvijo vedno zmanjka hrane, zlasti koroze, iz katere si izdelujejo pivo. Prve mesece po žetvi le pijančujejo. Sele ko opazijo, da jim bo koroze zmanjkalo za prehrano, s pijančevanjem prenehajo.

Misijonar za črne silno veliko pomeni, saj je nositelj civilizacije, to je boljšega življenja. Po šolah vlada krepka disciplina. Otroci imajo izreden čut za petje, so ubogljivi in zelo nadarjeni.

Čut za poštenje imajo močno razvitega. Enkrat krščenj vzamejo vero zelo resno. Po prejemu krstu govorijo: »Kako naj še delam slabo, če sem pa krščenj?«

Vlada, ki je v glavnem sestavljena iz protestantov, katoliške šole zelo cenijo ter jim neomejeno zaupa. Zato tudi mnogo

Širite „Katoliški glas“

nekatoliških otrok obiskuje katoliške misijonske šole.

Zambija gospodarsko hitro napreduje. V oviro so ji le Kitajci, ki bi se radi vrinili vseposvodi, da bi tako dobili pod svoj vpliv razne afriške dežele. Novi rod, ki sedaj raste, bo moral odločiti, ali se bo oklenil Zapada ali pa se bo prepustil rdeči modrosti, ki jo novonastalim afriškim državam nudi komunistična Kitajka.

Naši najmlajši po otroških vrtcih

Na Goriškem obiskuje slovenske otroške vrtce skupno 180 otrok. Vrtci so začeli z delom dne 1. oktobra in jih je devet. Porazdeljeni so takole:

Pod upravo ustanove ONAIRC deluje sedem slovenskih otroških vrtcev z naslednjim številom otrok: Doberdob 31, Sovodnje 27, Rupa 11, Standrež 12, Pevma 23, Steverjan 24 in Podgora 16 otrok.

Pod občinsko upravo delujeta dva otroška vrtca v mestu in sicer obiskuje vrtce v ulici Randaccio 16 in vrtce v ulici Croce pa 20 otrok.

Te številke so sicer skromne, a nam vendar dajo upati, da bo kljub nezavednosti nekaterih staršev slovenska šola še naprej živela in se bo po njej razvijala naša beseda, naša pesem in naše tradicije.

Shod mašnih strežnikov

Na god sv. apostola Mateja, 21. septembra, so imeli naši mašni strežniki svoj stanovski shod na Stari gori. Okrog desete ure se je vsulo iz dveh avtobusov okrog 150 dečkov in kmalu nato je med slovenskim zvonjenjem stopala procesija strežnikov v slikovitih oblekah v Marijino svetišče. Želimo se lepo zahvaliti g. Jožetu Jamniku, ki je mlade poslušavce prav spretno in zanimivo učil, kakšen bodi mašni strežnik.

Gotovo si mislite, da je množica 150 dečkov lepo in mogočno prepevala in molila. Vendar ni bilo tako. Na teh shodih doživljamo že več let, da se mladi strežniki zgubijo na slikah in oltarjih. Tako je bilo lansko leto v Standrežu in letos na Stari gori in kje bo drugo leto? Kjer že bo, bomo našli več časa za ogled kraja in cerkve pred službo božjo.

Opoldne in proti večeru v Vidmu pri salezijancih so naši kongresisti napolnili dve veliki dvorani-obednici in vsak je bil lepo postrežen kakor je že navada na naših skupnih romanjih.

Stevejan

Pomoč dijakom

Stevejnska občina bo letos podelila vsem dijakom, ki obiskujejo enotno šolo, učbenike zastoj. Prav tako bo plačala vsem potnino. Treba je le, da dijaki predložijo zadevno prošnjo na Stevejnsko občino, in sicer do sobote 16. oktobra.

Pomoč bodo dobili tudi tisti dijaki, ki obiskujejo višje šole, ti pa le pod pogojem, da so izdelali prejšnje leto brez izpitov.

Za vsa pojasnila se lahko obrnete na občinski urad, ki ima na razpolago tudi potrebne tiskovine.

Tot je vsekakor hvalevredna pobuda naše občine, saj daje možnost, da bodo obiskovali goriške šole tudi tisti otroci, ki prej tega niso mogli zaradi prevelikih stroškov.

Nabrežina

Romanje na Sveto goro

Ze dalj časa smo si želeli skupnega romanje na Sveto goro. Zelja se nam je spolnila, ko smo lepega jesenskega dne odšli na pot. S pesmijo »Zvonovi zvonijo« smo se približali svetišču in tedaj so nas pozdravili svetogorski zvonovi. Neizbrisno nam bo ostalo v spominu, kar smo občutili v tistem trenutku, ko smo se bližali velikemu oltarju, kjer kraljuje nam najljubša in najdražja Mati.

V stiski in hudih časih smo jo že dostikrat poklicali na pomoč in uslišala nas je. Tudi to pot smo ji potožili svoje skrbi in težave. Trdno prepričani, da nas bo uslišala tudi to pot, smo se z olajšanim srcem poslovili od Nje.

Na povratku smo se ustavili na Mirenskem gradu. Predstojnik samostana p. dr. Gracar nam je na zanimiv način ter podrobno razkazal obnovljeno cerkev. Najbolj prevzame novi križev pot v naravni velikosti, delo slovečega slikarja Toneta Kralja, pa tudi druga njegova dela v tej cerkvi so na višini resničnega umetnika.

Srečni in zadovoljni smo se vrnili na svoje domove, hvaležni svojemu župniku za lepo organizirano romanje, ki nam ga je omogočil.

Odločen nastop slovenskih svetovavcev na občinski seji v Doberdobu

Po večtedenskem presledku se je dne 6. oktobra spet sestala doberdobski občinski svet. Kot znano, ga sestavlja 12 svetovavcev social-komunistične večine ter trije svetovavci slovenske demokratske opozicije. Če bi pri občinskih volitvah veljal čist proporcijni sistem, bi se social-komunisti ne mogli tako šopiriti na občini kot se sedaj.

Slovenska demokratična opozicija je živahno posegla v razpravo pri vsaki točki dnevnega reda, tako ko je bilo govora o dejanski in čimprejšnji podpori dijakom doberdobske občine, jusarskih zadevah o oddaji zemljišč za graditev naftovoda ter zlasti pri predlogih za izvolitev nove občinske gradbene komisije.

Kot je bilo pričakovati, se je social-komunistična večina dobro zavarovala, da ne bi v občinsko gradbeno komisijo, ki ji nihče ne more oporekati velike važnosti, prišel kak zastopnik Slovenske demokratske zveze. Pravilno bi bilo, kakor sta poudarila demokratična slovenska občinska svetovavca Marija in Slavko Ferletič, da bi bila v tako važnem organu zastopana tudi opozicija, ako se res išče dobrobit vse občinske skupnosti. Komunistični župan Jarc je rabil sicer lepe besede ter prijazno beležil imena različnih sposobnih mož, ki jih je predlagala demokratična opozicija, toda vsem navzočim je bilo ja-

Na misijonsko nedeljo, 24. oktobra
bo v Katoliškem domu v Gorici
MISIJONSKA PRIREDITEV
združena s srečolovom za misijone. Začetek ob 16.30
Vstopnina 200 lir, za Jugoslovane 200 din

sno, da je bilo že pred sejo vse domenjeno, kako si zagotoviti vsa mesta. Kljub temu pa iskreno želimo, da bi novo izvoljena gradbena komisija bila uspešnejša od prejšnje.

Razprava o bodoči trasi naftovoda Trst-Bavarska je pokazala, da je dozdevna komunistična prizadevnost v tej stvari zgolj demagoška. Predstavniki lipove večje so zahtevali, naj občinska uprava zavzame odločno stališče do družbe SIOT, ki ponuja našim kmetom smešno nizke cene. Gre za koristi naših malih kmetov, ne pa za kake kapitaliste ali veleposelnike. Slovenski Kraševci od naftovoda ne bo imeli dosti koristi, škoda pa marsikatero.

Delo, pobude in stvarni nastopi slovenskih demokratičnih predstavnikov v doberdobskem občinskem svetu so nam poročstvo za to, da slovenska skupnost tudi na naši skrajni jezikovni meji ne bo zamrla, temveč polagoma prebolela trup slovenski duši tujega marksizma ter se prerodila v krščanskem svetovnem nazoru in resnični demokratični usmerjenosti.

Kraški

od 17. do 23. oktobra 1965

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Kralj morja«. Dramatizirana povest. Tretji del. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 15.30 »Gospodar«, drama v treh dejanjih in petih slikah. — 18.30 Kino, včeraj in danes. — 20.30 Folklor v glasbi. — 21.00 Veliki orkestri lahke glasbe.

Ponedeljek: 11.45 Italijanski akvarel. — 12.15 Brali smo za vas. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Simfonična dela Johannesa Brahmsa. Simfonia št. 3 v F-duru, op. 90. — 19.15 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: (2) »Staroslovenec in Mladoslavenci«. — 20.35 Zvoki uglašeni na temo. — 21.00 Renzo Rossellini: »Pogled z mosta«, drama v dveh dejanjih.

Torek: 11.45 Sodobni motivi. — 12.15 Naš vrt, pripravila Bogdana Černigoj. — 18.30 Koncertisti naše dežele: pianist Gabriel Devetak: Giovanni Perotti: Sonata v B-duru. — 19.00 Plošče za vas - quiz oddaja. — 21.30 Humoreske preteklega stoletja: Josip Vošnjak: »Petega septembra bo počilo«. — 22.55 Nova glasba.

Sreda: 11.45 Tržaški motivi. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Slovenska klavirska glasba. Gojmir Krek: Iz naših logov; Veselo obvestilo; Domače epizode; Tri skladbe op. 47; Gavotta. — 19.15 Antologija Ivana Trinka: Rado Bednarik: (10) »Njegov večni lik«. — 21.00 Simfonični koncert. Ludwig van Beethoven: Egmond uvertura. Koncert št. 2 v B-duru, op. 19, za klavir in orkester. Simfonia št. 7 v A-duru, op. 92. V odmoru (približno ob 21.40) Knjižne novosti: Martin Jevnikar: »Anton Slodnjak in njegovi knjigi Prešernovo življenje, Poezije in pisma«.

Četrtek: 11.45 Ansambel Andre Verchuren. — 12.00 Iz slovenske folklorne: Niko Kuret: »Hudj grajski gospod«. — 18.30 Klasiki moderne glasbe. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 »Graf Monte-Cristo«, Dramatizacija Dušan Pertot. Četrtri del. — 22.15 Slovenski solisti. Violinist Rok Klopčič in pianist Marijan Lipovšek.

ZAHVALA

Ob smrti naše blage mame, sestre

Valerije Hrovatin vd. Piemontes

se iskreno zahvaljujemo za vso pomoč zdravniku dr. Starcu, g. kaplanu Vidmarju, sosedom, darovavcem cvetja in vsem, ki so se v tako velikem številu udeležili pogreba. Bog povrni!

Hči Marija, sestre
in ostalo sorodstvo

Opčine - Sidney, 8. oktobra 1965

DAROVI:

Za Zavod sv. Družine: F. P. 5.000; Valerija konja 2.000; Kariž Olga in Boris v veliki mir staremu očetu Jožetu Kariž 10.000 lir.
Za Marijanišče: Viktor Kalin v Opčinah namesto cvetja na grob tete Valerije 5.000 lir.

Za misijonarja Oballa: Kovic (Rojana) 1.000; Peršolja 3.000; N. N. 1.000; N. N. družbenici ul. Risorta 22.000; N. N. iz Rojana 10.000; S. T. iz Rojana 2.000 lir.
Vsem darovavcem iskren Bog plačal!

OBVESTILA

Marijina družba v ul. Risorta v Trstu priredi v nedeljo, 17. oktobra ob 17.30 urah iz japonskega življenja »In Bog je bil po ruševinah«. Vabljeni vsi!

V TRSTU je izšel učbenik za tretji razred notne srednje šole. Učbenik razlaga božje zapovedi in nosi naslov: Življenje po božjih zapovedih. Obsega 90 strani. Knjigo ga originalne slike Klavdija Paludina. Cena lir 600. Knjigo so izdali tržaški izdajatelji, ki so lani izdali veroučno knjigo za drugi razred notne srednje šole »Cerkvi, zakramentih in življenju milostnega predlanskim pa knjigo za prvi razred »Bogu in našem odrešenju«. Knjige se v šoli dobro obnesle, ker so bogate na vsebini in dajo veliko možnosti sodelovanja dijakov. Odlikujejo se z logični povezanostjo med posameznimi poglavji in verskimj resnicami ter tudi enotno celoto, ki je potrebna za verski učbenik.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, večer davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Naznanjamo, da je 10. t. m. umrl oče

JOŽEF KARIŽ,

ki ga priporočamo v molitev.

Družina Kariž in sorodstvo

Nabrežina, 10. 10. 1965

V nedeljo, 17. oktobra nastopijo